

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **J. C.**

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.  
w zw. z art. 12 § 1 k.k.

na posiedzeniu bez udziału stron,

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2025 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania sądowego zakończonego  
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 lutego 2023 r.,  
sygn. akt II AKa 17/22, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w  
Warszawie z dnia 23 września 2021 r., sygn. akt VIII K 262/18,

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówić przyjęcia wniosku  
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

## UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Warszawie, wyrokiem z 15 lutego 2023 r., po rozpoznaniu  
apelacji oskarżyciela publicznego oraz m.in. obrońcy J. C. , utrzymał w mocy wyrok  
Sądu Okręgowego w Warszawie z 23 września 2021 r. i ostatecznie m.in. J. C.  
został uznany za winnego popełnienia czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k. w zw.  
z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i za to wymierzono mu karę 6 miesięcy  
pozbawienia wolności i roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na  
wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, a na podstawie

art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek solidarnego naprawienia szkody. Kasacja w sprawie nie została wywiedziona.

Na obecnym etapie postępowania skazany domagał się wznowienia postępowania w jego sprawie argumentując wniosek tym, że zapadłe orzeczenie skazujące jest niesprawiedliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k., postępowanie zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznane przedtem sądowi wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. W judykaturze utrwalony jest pogląd, że wznowienie postępowania *propter nova* możliwe jest wyłącznie wtedy, gdy nowe fakty i dowody z bardzo wysokim stopniem prawdopodobieństwa podważają ustalenia faktyczne dokonane w prawomocnie zakończonym procesie i rysują perspektywę uniewinnienia skazanego w ponownym postępowaniu albo skazania go za przestępstwo zagrożone karą łagodniejszą. Co więcej, ich wartość dowodowa powinna być oceniana w ścisłym powiązaniu z materiałem dowodowym będącym podstawą orzeczenia kwestionowanego w postępowaniu wznowieniowym (por. post. SN: z 8 maja 2013r., V KO 21/13, z 16 lipca 2013r., III KO 19/13, z 21 listopada 2012r., IV KO 59/12). Ponadto to na wnioskodawcy ciąży obowiązek wykazania istnienia podstaw wznowieniowych (por. post. SN z 21 listopada 2012r., IV KO 62/12).

Wskazanych wymogów nie dopełnił J. C. w osobiście złożonym wniosku wznowieniowym. Skazany nie wykazał żadnych okoliczności, które mogłyby być choćby hipotetycznie rozważane jako podstawy wznowienia postępowania. Podane przez wnioskodawcę uchybienia były kolejną próbę zakwestionowania prawidłowości procedowania organów wymiaru sprawiedliwości i wyrażały niezadowolenie z zapadłego rozstrzygnięcia. Stwierdzenie oczywistej bezzasadności wniosku skazanego legło u podstaw odmowy jego przyjęcia w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[JJ.]

[a.ł.]

